

Forårstur 2012 – af Lejf og Jytte/3226

Vi havde begge før været i Grækenland for år tilbage, men ikke sammen, så vi ville gerne dele oplevelsen af Grækenland med hinanden.

Vi havde besluttet os at køre der ned med afgang ca. 28. januar, men pga. kulden i Europa udskød vi afrejsen til begyndelsen af februar. Et par dage før afgang var krisen i Grækenland godt i gang, så vi blev enige om at Grækenland måtte vente lidt.

I stedet blev det så en tur gennem Tyskland, det østlige Frankrig, Nordspanien, op gennem Vestfrankrig til Nordfrankrig og hjem gennem Belgien og Luxemburg.

Turen varede i 81 dage. Vi har stoppet i 93 byer enten for at overnatte eller for at se på de seværdigheder der var. De pladser, vi henviser til i den franske tekst, er beskrevet i bogen ”All the Aires of France”, 2011, mens de spanske pladser er fra ”All the Aires in Spain and Portugal”, 2009.

Det vil være alt for langt og kedeligt for andre at læse vores beskrivelse i dagbogsform, så vi vil indskrænke os til nogle få af de ting som har gjort størst indtryk på os, dagbogen er på 44 sider, dertil kommer hundredvis af billeder.

Fordi vi havde planlagt at køre over Kroatien, Albanien og til Grækenland, havde vi investeret i en Wynen gastankflaske med manometer og automatisk fyldestop. Vi tør ikke løbe risikoen med tilfældige fyldningsgrader og vil ikke købe flere gasflasker. Vi fik meget glæde af gastanken undervejs, for i både Tyskland og Frankrig er LPG gængs vare, og i Spanien kan man også få det, hvis man lige er lidt forberedt.

Vi planlægger aldrig turen på forhånd, og vores rute afhænger mest af vejret, hvad vi læser i vores medbragte lekture om landene og har læst på forhånd, dertil kommer erfaringer fra andre AC-folk, som vi møder undervejs, informationer fra turistbureauer og i høj grad tilfældigheder.

Vi var i Sydtysskland torsdagen før fastelavn, og her var guirlander med mangefarvede klude og flag med narrebilleder i gaderne. Sådan var det ikke i Frankrig – vi kørte lige over grænsen for at se – og så tilbage igen. I **Breisach am Rhein** ligger en dejlig camperplads lige ned til Rhinen (Bord atlas nr. 79206) N48°1'46,8" E7°34'27,1" hvor vi fik plads og gik op i byen. Ved kirken samledes folk i hvidt tøj, umage, lange strømper og enkelte narrekostumer og de skulle danne et optog om aftenen som indledning til byens ”nattøjsfest”. Det var spændende.

Lidt syd for Lyon fik vi et meget stort indtryk, da vi så resultatet af **Facteur Cheval** (postmand Cheval) arbejde gennem 30 år. Samtidig med, at han daglig gik sin postrute på 32 km i Hautrives og omegn, samlede han sten fra ruten, og byggede med egne hænder et kalkstenspalads, som man ikke kan bo i.

Bygværket kaldte han "Le Palais Ideal". Han ville gerne have været gravsat der, men måtte ikke, så da paladset var færdigt, byggede han på den lokale kirkegård sit gravsted, som han kaldte "Stilhedens grav til hvilen uden ende".

Det isatte billede yder ikke hans livsværk nogen form for retfærdighed. Man ville gå i der i årevis og stadig finde nye detaljer i form af små og store figurer og mange former for udsmykninger. GPS: N 45° 15.314, E 5° 01.624

<http://www.facteurcheval.com>

En anden idealist fandt vi i den gamle del af **Fanjeaux**, hvor der stod et tastatur og en mus uden for vinduet og en skærm inden for til fri afbenyttelse.

Vi vil kalde det en meget fin turistservice, selvom det måske ikke udelukkende for turister.

Autocamperpladsen har N43°11,170' E2°1,941' (nr. 157, Mediterranean). Byen er dejlig men pas på når I bruger GPS til at finde ud af byen, brug kun hovedvejen! Vi måtte vende på en grusvej i et hårnålesving, fordi det næste sving var for snævert til vognen. Den var slem!!

En oplevelse, som da den stod på var lidt betænkelig, var da vi uplanlagt kørte gennem en gigantisk grotte ved **Le Maz-d'Azil** (Michelin kort 525, L 13, vej D119 mellem Pamiers og St. Giron).

Først så vi et skilt, at hvis man var højere end 3,3 m, skulle man køre en anden vej, men den kørte vi samtidig forbi. Lige før indgangen var max højden reduceret til 3 meter. Vores vogn er ca. 2,90m høj.

Der var plads til os på midten af vejen. I højre side løb der en flod. En flot og lidt rystende oplevelse.

I **Auzas**, N43°10,211' E0°53,203' (nr. 162 i Midi-Pyrenæerne) ligger camperpladsen lige ned til en sø, fantastisk smukt, lunt og dejligt.

Vi fik for første gang d.11. marts stolene ud, der var kold blæst, men lunt i læ.

Vi undrede os over hvad, der fik så lille by som Auzas med 180 indbyggere, til at bruge så store midler på andre byers/landes borgere, at de har lavet pladsen ved søen for autocampere, en højere beliggende p-plads for alm. biler. Minigolfbane, grillområde, bordtennis, belysning, strøm, legehytte og om sommeren også vandaktiviteter med små både,

kunne vi se. Alt mod en opkrævning af 3€ pr. nat for AC incl. strøm (og gratis på P-pladsen). Der var så rart, at vi blev der i 3 nætter.

Vi skulle hjem i maj til et møde med vores kommune om at oprette et par autocamperpladser, og ville gerne have et par gode argumenter med hjem, så vi gik på rådhuset for at få dem, men der var kun åbent tirsdag og torsdag eftermiddag.

Det kan en camperplads også bruges til.

Pladsen ligger i **Campan** (Midi-Pyrenees nr.135) N43°1,094' E0°10,695'. En dejlig stille plads, omgivet af bjergtinder til alle sider – uden sne mod øst og med sne på den vestlige side. Meget flot. Her midt i marts var det varmt 20 – 22° om dagen, og det blev 6° om natten.

Byen lå ikke ret langt fra Lourdes, hvor vi ville til dagen efter.

I **Lourdes** lå autocamperpladsen på vejen til **Bernadettes hellige kilde**, og i gaden der førte til kilden, vrimgledede det med souvenirbutikker, hvor man bl.a. kunne købe alskens beholdere (med og uden gyldne billeder af Bernadette) til at tappe kildevand i.

Hvis man drak vandet, eller vaskede det dårlige sted med vandet, kunne man blive helbredt. Vi så en del drikke af vandet, vi så også en del vaske deres dårlige steder med vandet, men vi så desværre ingen mirakler.

Man kunne også købe og tænde et lys for jomfru Maria. Hver nationalitet har et bur hvor man kan sætte lys. Der var 4 fuldtidsansatte til at hjælpe med det, og det er forståeligt, for der brændes 4 tons voks af om dagen. Det må give noget forurening!

Det var dejligt og varmt, men på grund af at vejrudsigten for Frankrig lovede regn i de næste 14 dage, besluttede vi at køre til Spanien. Da vi ikke er så meget for lange etaper, satte vi kursen mod **Sauveterre-de-Beran**, (Atlantic nr. 110) N43°24,061' W0°56,353' en gammel middelalderby lige på kanten til Baskerlandet. Om aftenen var vi til musikcafé på det lokale værtshus, det var godt, men musikken var meget høj, så nu har vi fremover også hørepropper med i camperen. Næste dag var det så afsted til Spanien.

Den vej vi valgte var D933, en "rød" vej, der bugtede sig mere og mere og blev mindre og mindre, og da vi kørte ind i Spanien blev det da helt vildt. Undervejs så vi de baskiske skilte der var 2-sprogede, og det var bestemt forskellige bogstavkombinationer. Da vi kom ind i Spanien var der hastighedsbegrænsning på mellem 30 og 50 km/t for almindelige biler, og det var mere end rigeligt for os. Voldsomme stigninger, fald og millioner af skarpe sving på en relativt smal, "rød" vej. Lejf havde set på forhånd, at der var bjerge dér på 1057 m, men vi argumenterede, at man jo lægger vejen i lavningerne. Det gjaldt bare ikke her, og det var faktisk passagehøjden på Pyrenæerne. Her så vi for første gang en del af pilgrimsruten til Santiago de Compostela. Færdselstavlen viser pilgrimsvandrer symbolet, det er en stilistisk muslingskal. Vi så det mange steder i Spanien og vi så også pilgrimsvandrerere.

Vi havde fra en spansk autocamperklub fået koordinaterne på stellpladser til vores Garmin og havde valgt **hotel Ekei i Aoiz**, N42°46,591' W1°23,149' for natten (lidt øst for Pamplona). Vi blev hjerteligt modtaget af ejeren, der talte fint engelsk og tilbød både plads, vand og internet og gav os brochurer over omegnen. Han fortalte, at baskisk var lydæssig lignede Finsk og Ungarnsk, da han fandt ud af at vi var fra Danmark, spurgte han om dansk og svensk var at sammenligne fransk og spansk der, efter hans udsagn, er næsten éns, men udtales noget forskelligt. Det bekræftede vi ham i, og kunne dermed forstå, at han havde studeret eller tænkt en del over forskellige sprog.

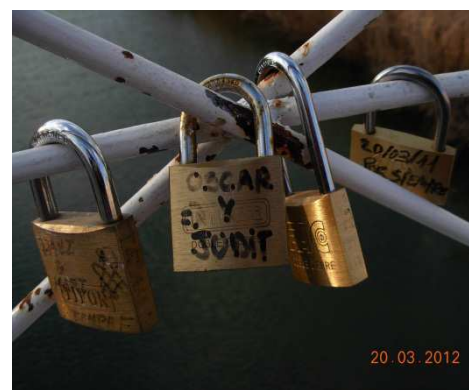

Vi fik set vejrudsigten for Baskerlandet, og det var ikke opløftende, så vi måtte længere sydpå; men først skulle vi have tømt toilet og tanke og have gas på. Vi fandt begge dele i Pamplona og havde koordinaterne lagt ind på vores Garmin (N 42° 50,092', W 1° 36,571') , men fordi vi indtastede begge dele samtidig (de lå lige over for hinanden på en indfaldsvej), kom vi til at køre gennem Pamplona centrum tre gange.

Derfra kørte vi til **Logrono**, hovedstaden i Rioja, hvor vi mødte rare lokale AC folk, der anbefalede en P-plads med andre campere til overnatning (N42°28'33,0'' W2°27'16,7'') i stedet for AC-pladsen, hvor der var faciliteter. Om aftenen så vi på byen og på hovedgaden så vi folk i massevis spadsere frem og tilbage. Der er et spansk ord for det "paeso".

Derefter gik turen til **Palencia**, hvor camperpladsen ligger ved en park midt i byen (nr. 10, N42°0,2441' W4°32,087'). Det var en stor parkeringsplads, og der var ikke kun de 10 campere, som der var reserveret plads til, men nok 25 eller flere af alle nationaliteter dog ikke spansk og dansk. Det var rigtig hyggeligt. Da vi næste morgen fik øjne, var de næsten alle væk og almindelige biler havde overtaget parkeringspladserne i dagtimerne. En dejlig by med spændende butikker og fine faciliteter, så vi blev der 2 nætter, det var midt i marts, og vejret var herligt.

Billedet viser låse med navne på, monteret på et brogitter, og symboliserer formentlig, at parrets kærlighed for evigt låser dem sammen. Hele gitteret var fyldt med hængelåse.

Vi ville gerne se **Villa Romana i Saldaña**, nord for Palencia og kørte på vejen til San Pedro kirken i Saldaña, hvor museet til Villa Romana la Olmeda ligger; men der var lukket.

Så vi kørte videre til udgravningen af Villa Roma. Det var fantastisk at opleve, vi var næsten alene i udstillingen, og selvom der var forbud mod fotografering (stod der ved indgangen) fik vi taget rigtig mange billeder og film. Vi har valgt dette billede, som viser et lille udsnit af udgravningen og hvor man kan ane lidt af den flisebelægning, der er i alle rum sammen med én af de mange interaktive skærme, der fortæller historien bag billederne.

Stedet kan varmt anbefales! (<http://www.villaromanalaolmeda.com/>)

Vi skulle være hjemme d. 10. maj til et møde med Furesø Kommune om oprettelse af autocamperpladser, så med den hastighed vi kører, var det på trods af dårlige vejrudsigter tid at køre nordpå. Vi ville gerne have god tid til at se Bretagne og Normandiet. På vej mod Atlanterhavskysten fandt vi igen en bred og rød, men ”spændende” vej (N630 fra León mod Oviedo) med 17% stigning og fald og hårnålesving, som gav os sved på panden og lune bremses trods ihærdig brug af 1. gears motorbremse. Der var vistnok smukt, men næste gang bruger vi betalingsmotorvejen.

I hele Asturien er overnatning i bil forbudt udenfor de afmærkede AC-pladser, fik vi at vide på turistinformationen i Comillos, og også at skiltet med en overstreget AC kun betyder overnatning forbudt, ikke parkering forbudt. Vi bruger alligevel helst AC-pladserne så vi kan se på byerne og sludre med andre – men så er informationen videregivet.

I den meget lille by **Cabarenc** (Spanien nr. 2) N43°21,501’ W3°49,126’, nord for Santander ligger en dejlig plads med udsigt over en ret stor sø med ænder. Ved siden af pladsen er en enorm naturpark med antiloper, bøfler og elefanter. Vi så at elefanterne om aftenen blev lukket ind og at den ældste han elefant fik ordnet fødder og ører af dyrepasserne. Men de tog ingen chancer, der var metalgitter imellem dem og dyrene hele tiden.

I **Bilbao** var der meget tæt trafik, men den forsvandt pludselig kl. 12. Grunden var, at der den dag var generalstrejke og der skulle være demonstration kl. 16, så vi fik en parkeringsplads lige overfor museet! I dagens anledning var parkering gratis, fordi også P-vagterne strejkede, og det var godt, for vi fattede ikke betalingssystemet.

Beskrivelse eller billeder af museet vil aldrig yde det fuld retfærdighed, det skal opleves både inde og ude. Vi fik da også set de udstillede kunstværker, men oplevelsen af dem stod ikke mål med oplevelsen af bygningen. Bygningen er beklædt med titanium plader.

Bagefter overnattede vi i **Bermeo** og for en gangs skyld kørte derefter på motorvej nordpå til Frankrig, hvor vi i **Biarriz** (Atlantic nr. 24,

N43,46634° W1,57167°) overnattede på en stor autocamperplads til 40-50 biler med strøm og opkrævet 10 € pr. døgn. Det var længe siden, vi havde betalt for overnatning.

I Bilbao var en speciel transportbro ”Puente Colgante” over floden, indeklemmt mellem bygningerne ved havnen. Men selvom vi kørte lige forbi nogle gange (det anbefales kun med max 10 meters længde, men selv med vores 6,7m var det lige på grænsen), kunne vi ikke komme til at holde med camperen. Vi havde afskrevet det, men ved et tilfælde kom vi nu til **Rochefort**, hvor vi pludselig så en helt tilsvarende stålkonstruktion á la Eifel, dén måtte vi se nærmere på. Her kaldte man den en ”transporteur”. Den var ca. 100 år gammel og transporterede mennesker fra én ene side af floden Charanté til den anden. Men det var vist ikke Eifel, der havde tegnet den, bare én fra samme designskole.

Et sted, vi er glade for, at vi fandt, er pladsen i **Locquetas** i den sydlige del af Bretagne, (Brittany nr. 51) N47°45,540' W2°46,165'. Det er en lille by med nogle få forretninger, men der var læ og alle faciliteter incl. strøm, toilet og petanquebane på camperpladsen.

Vi var der i 2 nætter først i april, Jytte var lidt sløj, og da vejret indimellem var ret vådt og blæsende, passede det os fint at få strøm, så vi kunne bruge pc'en og ”frådse” med lyset. Da vi var ved at tømme og komme vand på for at komme videre, kom der en hel delegation fra kommunen og hilste på os.

Det viste sig, at det var borgmesteren og en embedsmand samt gartnere/anlægsfolk, og Borgmesteren fortalte, at grunden til at de var der var, at pladsen skulle forbedres.

Jytte fortalte borgmesteren om vort planlagte møde med Furesø Kommune om at etablere autocamperpladser, og hun bad ham om hjælp til at få gode argumenter overfor dem. Det ville han meget gerne og han nævnte at det

1. gør byen kendt i området – og i et større område
2. giver mere handel i byen
3. giver liv i byen

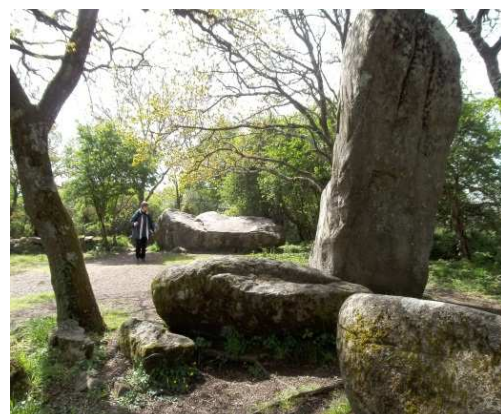

Disse tre argumenter blev til indledningstalen ved vores møde med Furesø Kommunes politikere og embedsmænd, da vi kom hjem. Og nu er pladserne oprettet.

På hjemmesiderne <http://fest-noz.net/> og <http://www.tamm-kreiz.com> havde vi fundet ud af, at der i **Erdeven** skulle der være koncert (Fest-noz), som var lokal folkemusik og dans. Vi fandt en parkeringsplads N47°38,365' W3°9,761' ved en skole tæt på, hvor koncerten skulle være, og det var spændende at opleve at ca. 300 personer dansede i et væk, vekslende mellem kædedans og pardans, i ca. 4 timer.

I **Canac**, nabobyen til Edeven, og i Edeven er der en kultplads med flere tusinde bautasten på rad og række. De var rejst i stenalderen, og det har været noget af en bedrift at transportere og rejse stenene, nogle af dem var omkring 4 – 5m høje. Der var mange stensætninger i hele området.

Vi mødte nogle hyggelige englændere i **Hornfleur**, (Normandy nr. 51) N40°25,151' E0°14,620' midt i april. De kørte i en kæmpe camper og havde en trailer med deres lille Toyota på slæb. De fortalte at man i Spanien ikke længere må køre med "A-træk", og at det spanske politi vist prøvede at få landet på fode ved at give store bøder til turister med dette træk. Camperen var udstyret med vaskemaskine bagi, og den var i fuld gang, fordi de havde ekstern strøm (havde også masser af solceller), skyllevandet blev slæbt væk i en beholder med hjul. Vi drillede dem med, at de havde brugt al strømmen (de 3 resterende stik på standeren virkede ikke) og at vi derfor var nødt til at bruge en anden stander på den anden side af pladsen. Senere på dagen var den helt gal, hun skulle lige stryge noget tøj, men det blev for meget og dér løb standeren tør for strøm. Vi måtte love ikke at sladre ret meget om, hvem der havde brugt det hele. Næste morgen kom der seddel på alle standerne med at "5 amp. var max. forbrug pr. stik".

Vi kørte derpå langsomt op gennem Tyskland. Vejret var stadig ikke spændende, så vores tur langs Mosel blev kortere end vi gerne ville, og i stedet kørte vi til vores yndlingsplads i Lüneburg, hvor vi undervejs havde bestilt service på Fiat'en. Og så blev vejret ellers bare varmt og dejligt.

Da vi kørte herfra var turen ved at være slut, men vi havde allermest lyst til at dreje næsen mod syd igen. Vi vidste, at efter 3 mdr's rejse var der en del at samle op på derhjemme, og det kom til at passe.

Vi sluttede hvor vi startede, på P-pladsen ved **Horseberger Mühle ved Seevetal** (Bordatlas nr. 21220, N: 53°22'7", E 10°1'29"). Da vi var der i februar, stod møllehjulet stille og var beklædt med istapper, alt var tyst og stille. Nu holdt man 1. majfest i dejligt vejr, og møllehjulet plaskede vand natten gennem.

Det var en pragtfuld tur!

